

mens rummet for den individuelle udvikling indsnævres. De bindende trinmål vil blive styrende og give udslag i en øget konkurrence mellem eleverne samt en prioritering af individet frem for fællesskabet. Lovforslaget vil skabe en resultatfiksere folkeskole, hvor børnenes sociale evner ikke vægtes lige så højt som de faglige. Dette er ikke en ønskværdig udvikling.

Desuden undrer det Kristeligt Folkeparti, at der tilsyneladende ingen formelle sanktioner vil være mod de skoler, der ikke lever op til de bindende trinmål, jf. undervisningsministerens besvarelse af spørgsmål 16. Det vil ifølge ministeren være op til den enkelte lærer at vurdere, hvordan undervisningen efterfølgende må tilrettelægges i det videre forløb. Kristeligt Folkeparti finder det interessant, at der ikke etableres sanktioner i forbindelse med indførelsen af de bindende trinmål. Hvorfor så gøre dem bindende?

De bindende trinmåls brud på tilliden til lærerens kompetencer, en øget centralisering af folkeskolen, manglende styrkelse af lærernes efteruddannelse, samt det resultatfikserede børnesyn er hovedårsagerne til, at Kristeligt Folkeparti ønsker at forkaste lovforslaget.

Et andet mindretal i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Lovforslaget er en udløber af det folkeskoleforlig, som regeringen indgik den 14. november 2002 med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti. I flere henseender bemærkelsesværdigt og historisk.

Forliget blev til, efter at regeringen den 10. april 2002 havde brudt folkeskoleforliget fra 1993. Et brud, der var et resultat af, at regeringen ville benytte sig af et flertal til anden side og afskaffe kommunernes pligt til under bestemte betingelser at tilbyde modersmålsundervisning, uanset at partierne bag folkeskoleforliget, der ikke var med i regeringen, var imod. Dermed var bruddet også i sig selv var historisk, da regeringen dermed brød med en hidtidig parlamentarisk praksis om, hvordan forlig respekteres.

Forliget er også historisk, idet det er første gang, at Det Konservative Folkeparti har indgået et forlig på folkeskoleområdet samtidig med, at det er første gang, at andre partier siden deres indtræden i Folketinget ikke deltager.

Netop fordi det blev et forlig, hvor både Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti er med, er indholdet meget anderledes end tidligere forlig. Alle reformer på folkeskoleområdet i 1900-tallet har betydet mindre opdeling af eleverne efter fagligt standpunkt, mindre vægt på karaktergivning og eksamener og øget indflydelse og ansvar til skolerne, forældrene og lærerne. Dette forlig betyder på flere punkter ændringer, der peger i modsat retning. Den helt afgørende ændring i den forbindelse er, at indflydelsen på og ansvaret for folkeskolen i højere grad kommer til at ligge hos staten – i Undervisningsministeriet. Det sker med de statsligt bindende trinmål, der er en delvis imødekommelse af de konservatives krav om bindende læseplaner.

Fælles nationale mål indebærer, at undervisningsministeren – som i dag – fastsætter slutmål for alle folkeskolens fag, som kommunerne er forpligtede til at følge. Men som noget nyt foreslås det, at undervisningsministeren fastsætter bindende mål – trinmål – på bestemte klassetrin og beskrivelser af, hvordan man kan nå fra trinmål til trinmål. På den måde flyttes mere indflydelse til Slotsholmen, samtidig med at skolens og lærernes eget ansvar reduceres.

At forliget og dermed lovforslaget blev, som det blev, hænger, ud over at de konservative rent undtagelsesvis vandt en sejr over regeringspartieren, også sammen med, at Socialdemokratiet var tilfreds med få indrømmelser og var villig til at se bort fra samarbejdspartnerne fra det tidligere forlig. Endelig spillede det en vigtig rolle, at Danmarks Lærerforening åbenbart var så optaget af, at det ikke blev et snævert forlig mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at man tilkendegav, at man ville være tilfreds med noget i retning af det, der også blev forliget.

Folkeskolen står i disse år over for mange udfordringer, som forliget kun i begrænset omfang bidrager til at løse. Folkeskolen skal spille en central rolle i arbejdet med integration af børn og unge med en anden etnisk baggrund end dansk i det danske samfund. Når man samtidig tager årsagen til forligsbruddet i betragtning, er det meget utilfredsstillende, at der ikke gøres mere for at sikre integration i folkeskolen. Desværre bidrager lovforslaget ikke til denne integration.

Folkeskolen skal være så rummelig, at der er plads til alle børn og unge. Hvis vi skal sikre, at alle børn får gode læsefærdigheder, skal skolen i